

บทที่ 2

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สินเชื่อหรือเงินให้กู้ยืม โดยธนาคารพาณิชย์ นับว่ามีบทบาทอย่างสำคัญต่อการลงทุนในธุรกิจสาขาต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลเองก็ได้ตระหนักถึงความจริงข้อนี้ โดยในแผนพัฒนาส่วนภูมิภาค และชนบททั้งหลายนั้นได้เน้นถึงนโยบายที่จะขยายการลงทุนและกระจายรายได้ให้ทั่วถึง สำหรับผู้ที่อยู่ในสาขาเศรษฐกิจสาขาต่างๆ โดยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่จะระดมทุน เพื่อการให้สินเชื่อที่ตรงการนั้นได้ และในการศึกษาโดยบุคคลหลายฝ่ายที่เกี่ยวกับเรื่องนี้เท่าที่ผ่านมาก็จะพบว่า มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์ในสาขาเศรษฐกิจสาขาใดสาขาหนึ่ง โดยเฉพาะซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาเรื่องการให้สินเชื่อในสาขาเกษตร หรือการให้สินเชื่อเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม เช่น

กรณีศึกษาของ Sealey¹ ได้วิเคราะห์เรื่องความไม่สมดุลในการให้กู้ยืม โดยธนาคารพาณิชย์ในตลาดเงินในประเทศอังกฤษ และได้พบว่าความไม่สมดุลในการจัดสรรเงินให้กู้ โดยธนาคารพาณิชย์จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างมาก Caligiuri and others² ก็ได้พบว่า ภาคการเงินในอิตาลีเกี่ยวข้องกับภาค-

¹ Sealey, C.W. Jr. "Credit Rationing in The Commercial Loan Market," Estimates of a Structural Model Underconditions of Disequilibrium", The Journal of Finance 155, June 1979, pp 694-680.

² Caligiuri and others, "The Demand for and Supply of Bank Credit in Italy", Journal of Money, Credit, and Banking, November 1974, p. 455-479.

รัฐบาลอยู่มากจำนวนเงินให้กู้จะเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันกับจำนวนเงินสำรองของธนาคารกับอัตราดอกเบี้ยและความต้องการที่มีต่อกู้ของลูกค้า ตลอดจนขึ้นอยู่กับรายได้ และอัตราดอกเบี้ยในระยะที่ผ่านมาวิรัช อภิเมธีธำรงค์³ ได้พบว่าการให้สินเชื่อกู้ยืมแก่ภาคเศรษฐกิจภาคต่าง ๆ นั้น ธนาคารพาณิชย์มีแนวโน้มที่จะจัดสรรเงินทุนให้กู้เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศมากกว่าที่จะมุ่งส่งเสริมเพียงอุตสาหกรรม หรือเกษตรกรรมภายในประเทศและการจัดสรรเงินให้กู้ในประเทศก็ให้แก่ภาคอุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมมากกว่าให้แก่ภาคเกษตรกรรม หรืออุตสาหกรรมขนาดเล็ก และมีการให้กู้แก่ภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่อยู่ในเมืองมากกว่าที่อยู่ในชนบท ทำให้ไม่สามารถลดความไม่เท่าเทียมกันในรายได้ของคนในเมือง และชนบทได้ สมยศ นาวิกการ⁴ ได้ทำการศึกษาและพบว่า สถาบันการเงินเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญที่ช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชนในประเทศด้วยพัฒนาคุณธรรมพิพย์ พึ่งพระเกียรติ⁵ ก็ได้พบว่าการทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ออมและผู้ลงทุน โดยธนาคารพาณิชย์นั้นเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และทำให้รายได้และการสะสมทุนเพิ่มขึ้นในภายหน้าได้ แต่อย่างไรก็ตามธนาคารก็ยังคงให้

³ Aphimeteetamrong, Virach, "The Contribution of Financial Institutions to Thai Economic Development", Ph.D. Dissertation University of Illinois at Urbana-Champaign, 1980.

⁴ สมยศ นาวิกการ, "บทบาทของสถาบันการเงินกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย", คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2516

⁵ คุณธรรมพิพย์ พึ่งพระเกียรติ, "บทบาทของธนาคารพาณิชย์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย", คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517

กู้ยืมในด้านการค้าเป็นส่วนใหญ่ โดยค่านึงถึงหลักประกันในการกู้เป็นสำคัญ เดชาชัย สังข์ขอม⁶ ได้ศึกษาพบว่า การให้สินเชื่อกู้ยืมโดยธนาคารพาณิชย์นั้นส่วนใหญ่ให้แก่ธุรกิจการค้าโดยมุ่งหวังกำไร เป็นสำคัญความรับผิดชอบต่อสังคมโดยส่วนรวมยังมีน้อย การให้กู้ยืมยึดหลักประกันมาก สินเชื่อไม่กระจายไปสู่ส่วนภูมิภาคมากนักและได้เสนอแนะว่ารัฐบาลควรเข้ามากำหนด อัตราดอกเบี้ยเงินฝากเสียใหม่ ตลอดจนควรออกกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์ในการทำให้ธนาคารพาณิชย์ กระจายสินเชื่อไปสู่ท้องถิ่นให้มากขึ้น วิชาญ ฤทธิรงค์⁷ ได้ศึกษาเรื่องสินเชื่อการเกษตรในประเทศไทย และได้สรุปผลการศึกษาไว้ว่า การดำเนินงานสินเชื่อการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) ในระยะระหว่างปี 2510-2517 ไม่สามารถช่วยแก้ปัญหาความต้องการสินเชื่อของเกษตรกรได้ เนื่องจากมีขอบเขตจำกัดในด้านเงินทุน และการบริหาร พรทิพย์ ปิติพัฒน์⁸ ได้ศึกษาเรื่องปัญหาในการอำนวยสินเชื่อการเกษตรของธนาคารพาณิชย์ ตามนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล และได้พบว่าการอำนวยสินเชื่อประสบปัญหาทั้งภายในและปัญหากภายนอกธนาคารพาณิชย์ ซึ่งก็ได้เสนอแนะว่ารัฐบาลควรที่จะเข้ามาแก้ไข เพื่อให้เกษตรกรได้รับประโยชน์สูงสุดจากผลของ

⁶ เดชาชัย สังข์ขอม, "การระดมทุนกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย (ช่วงปี 2504-2514)" คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2519

⁷ วิชาญ ฤทธิรงค์, "สินเชื่อเพื่อการเกษตรในประเทศไทย", คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521

⁸ พรทิพย์ ปิติพัฒน์, "ปัญหาในการอำนวยสินเชื่อเพื่อการเกษตร ของธนาคารพาณิชย์ ตามนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล", บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521

การให้สินเชื่อดูหมิ่น ฉายัษเรีเยอร์⁹ ได้ศึกษา เรื่องการเมืองในการให้สินเชื่อการเกษตรของรัฐบาลและพบว่าการค้าเงินงานสินเชื่อการเกษตรโดย ธกส. ไม่สามารถจะสนองนโยบายของรัฐบาลในการช่วยเหลือเกษตรกรได้ทั่วถึงทุกระดับชั้นได้เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดอุปสรรคและความไม่แน่ชัดในการกำหนดนโยบายโดยรัฐบาลเอง และ สุรพล วรรณบุตร¹⁰ ได้ศึกษาพบว่า รายได้ของเกษตรกรขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตและราคาผลผลิตที่เกษตรกรผลิตและขายได้ ดังนั้น ถ้าผลผลิตโดยเฉลี่ยนั้นได้ไม่แน่นอน ก็จะให้เกิดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อ โดยสถาบันการเงินได้มากขึ้น และสันติชัย ชวนสมสุข¹¹ ก็ได้พบว่าความต้องการเงินกู้จากธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่จะเป็นไปเพื่อการส่งออก และตั้งซื้อเข้า ตลอดจนเพื่อผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และค้าส่งค้าปลีก แต่สำหรับทางด้านเกษตรกรนั้นการให้กู้ยืมมีน้อยมากและเงินสำรองของธนาคารกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะมีผลกระทบ โดยตรงต่ออุปทานของสินเชื่อที่ให้

⁹ ดูหมิ่น ฉายัษเรีเยอร์, "การเมืองในการให้สินเชื่อการเกษตรของรัฐบาล พ.ศ. 2509-2524 (ธกส.)" ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526

¹⁰ สุรพล วรรณบุตร, "นโยบายสินเชื่อการเกษตร การศึกษาในกรณีความเสี่ยงในการให้สินเชื่อเกษตรกร", คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522

¹¹ Chuansomsook, Suntichai, "Demand for and Supply of Commercial Bank Loan : Sectoral Analysis, MA. Thesis (English Language program), Faculty of Economics, Thammasat University, May 1983.

แต่สาขาเศรษฐกิจสาขาต่าง ๆ และโยธิน กุสมิทธิ¹² ก็ได้ศึกษาพบว่าความต้องการ
 กู้ยืม สะท้อนให้เห็นทิศทางการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการกู้มาก และการเพิ่มขึ้นใน
 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้จะมีผลทำให้ความต้องการสินเชื่อลดลง นอกจากนี้ ศิรินันท์
 วัชรากร¹³ ก็ได้ศึกษาพบว่าในเรื่องการปล่อยสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ
 เพื่อการเกษตรในอัตราต่ำ คือไม่ถึงครึ่งหนึ่งของเงินฝากที่ได้จากแหล่งนี้และดิเรก
 ปัทมสิริวัฒน์และนลินี โหมาศวิน¹⁴ ได้สรุปผลของการศึกษาเกี่ยวกับบทบาท และพฤติ-
 กรรมในการปล่อยสินเชื่อใน 10 เขตภูมิภาคของไทย ตลอดจนสรุปลักษณะการกระจาย
 และความเหลื่อมล้ำในแต่ละเขต โดยจากผลของการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า มีความ
 แตกต่างกัน เป็นอย่างมากในโอกาสที่จะได้รับสินเชื่อจากธนาคารพาณิชย์ แต่อย่าง-
 ไรก็ตามก็พบว่า ความแตกต่างหรือความเหลื่อมล้ำมีแนวโน้มลดลงสม่ำเสมอ เนื่อง-
 จากการกระจายสาขาของธนาคาร และการกำหนดมาตรการ โดยธนาคารแห่ง-
 ประเทศไทย

¹² Koo-Smith, Yothin "The Impacts of Changes in Monetary Policy Instruments on intermediate Targets : A Case Study of Thailand" MA. Thesis, Faculty of Economics, Thammasat University, 1979.

¹³ ศิรินันท์ วัชรากร, "บทบาทของธนาคารพาณิชย์ในการระดมเงินฝาก และการปล่อยสินเชื่อ", บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518

¹⁴ ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และ นลินี โหมาศวิน, "ความลึกทางการเงิน และการปล่อยสินเชื่อ", คณะพัฒนาการเศรษฐกิจสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2527

ส่วนนิมิตร นนทพันธุ์วาทย์¹⁵ ได้ศึกษา พฤติกรรมการให้กู้ยืมในภาคเศรษฐกิจภาคต่าง ๆ และพบว่า การเพิ่มขึ้นในสินทรัพย์ สภาพคล่อง และเงินฝากจะมีผลทำให้ธนาคารพาณิชย์ขยายสินเชื่อได้มากขึ้น และทิศทางการให้กู้ในภาครัฐบาลจะเคลื่อนไหวไปในทางตรงกันข้ามกับการให้กู้ยืมแต่ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจนิติบุคคล พันธุมศิษยมลลและคณะ¹⁶ ได้ศึกษาเรื่องสินเชื่อเกษตรในภาคเหนือของประเทศไทย ซึ่งผลของการศึกษากรณีของพันธุม ศิษยมลลนั้นได้พบว่าการกู้ยืมของเกษตรกร นั้น กู้เพื่อใช้จ่ายในการเพาะปลูก และจ่ายในครัวเรือน แต่มีอายุการกู้ระยะสั้นมาก แต่อย่างไรก็ตามสำหรับเกษตรกรในภาคเหนือนั้นสามารถชำระคืนเงินต้น และดอกเบี้ยได้พอประมาณ และได้มีการเสนอแนะว่า รัฐควรสนับสนุน และเร่งรัดให้มีการออกหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกรโดยเร็ว เพื่อจะได้ใช้เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันการกู้จากธนาคารพาณิชย์ โดยเสียดอกเบี้ยในอัตราต่ำหรือสนับสนุนให้สมาคมสหกรณ์ต่างๆ มีโกดังเก็บสินค้าเกษตรและรับจำนองพืชผลเกษตร (Crops Loan) พืชผลเกษตรโดยจ่ายเป็นเงินตามราคา ประเมินที่ตกลงกัน

สำหรับระยะเวลาในการกู้ก็ควรจะเป็นการให้กู้ระยะยาวและควรจะให้มีการจัดตั้งธนาคารชนบท (Rural Bank) โดยรัฐสนับสนุนให้ค้ำประกันในท้องถิ่นรวมทุนกันตั้งขึ้นและรัฐถือหุ้น 50 เปอร์เซ็นต์

¹⁵ นิมิตร นนทพันธุ์วาทย์, "ภาวะการเงินภาคเหนือ ปี 2527 และแนวโน้มปี 2528", เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่อง เศรษฐกิจภาคเหนือปัจจุบัน และอนาคต จัดโดยภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ร่วมกับ มูลนิธิโคโยต้า ประเทศญี่ปุ่น ณ ห้องประชุมโรงแรมสุริวงค์ จังหวัดเชียงใหม่, 22-24 กุมภาพันธ์ 2528

¹⁶ พันธุม ศิษยมลล และคณะ, Agricultural Credit in Thailand : Theory, Data, Policy, 2506

ส่วน พิชิต ธานี¹⁷ นั้นได้ศึกษาถึงบทบาทของสินเชื่อการเกษตรนอกระบบ และในระบบตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับสินเชื่อการเกษตรในภาคเหนือ ซึ่งจากผลของการศึกษาได้พบว่า การปล่อยสินเชื่อเพื่อการเกษตรของธนาคารพาณิชย์โดยส่วนรวมในภาคเหนือได้เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี นับแต่ปี 2522-2526 และมีอัตราสูงกว่าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดไว้คือร้อยละ 13 แสดงให้เห็นว่าความสนใจทางด้านเกษตรกรรมของธนาคารพาณิชย์มีมากขึ้น และจำนวนจังหวัดที่ได้รับสินเชื่อเกษตรต่ำกว่าเป้าหมายมีจำนวนลดน้อยลงทุกปี ส่วนใหญ่มักจะเป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิประเทศทั่วไปหรือท้องที่ที่สาขาธนาคารพาณิชย์ตั้งอยู่ ไม่เอื้ออำนวยต่อการปล่อยสินเชื่อเกษตรเท่าที่ควร เพราะมีปัญหาการเสี่ยงสูง นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับนโยบายการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งอีกด้วยบางแห่งไม่สนับสนุนให้มีการปล่อยสินเชื่อการเกษตรที่สำนักงานสาขาบางแห่งไม่มีพนักงานจะดำเนินการด้านสินเชื่อการเกษตร แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาก็ได้พบว่าปริมาณสินเชื่อการเกษตรในภาคเหนือทั้งหมดในปี 2526 นั้นเพิ่มจากปีที่ผ่านมามีประมาณ 1/2 เท่า แต่พิชิตก็ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่าการที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงินของรัฐ (รทส.) กับของเอกชน(ธนาคารพาณิชย์) แตกต่างกันมีผลทำให้ตลาดเงินในระบบไม่สามารถจะขยายบริการของตนออกไปสู่ชนบทได้ และธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อในพื้นที่ที่ รทส. ให้กู้ไปแล้วนั้น ลำบากขึ้น เพราะไม่สามารถแข่งกับ รทส. ได้และจากผลการวิเคราะห์ พิชิตได้พูดถึงปัญหาและให้ข้อเสนอแนะเอาไว้ว่าในการให้สินเชื่อการเกษตร โดยทั่วไปของธนาคารพาณิชย์ นั้นมีปัญหาอยู่มาก

¹⁷ พิชิต ธานี, สินเชื่อการเกษตรในภาคเหนือ, งานวิจัยของคณะเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, พ.ศ. 2528

กรณีศึกษาของขนิษฐา เอ็ม มีสุข¹⁸ ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการกระจายสินเชื่อในส่วนภูมิภาคโดยธนาคารพาณิชย์ของไทยในปี 2521 โดยได้กล่าวถึงจำนวนสาขาธนาคารพาณิชย์ที่จะให้สินเชื่อแก่ลูกค้าในจังหวัดอื่น นอกเหนือกรุงเทพ ธนบุรี ระหว่างปี 2510-2520 และได้พบผลจากการวิเคราะห์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างเกี่ยวกับการกระจายสินเชื่อ โดยธนาคารพาณิชย์อยู่หลายประการ แต่การศึกษาของขนิษฐา มิได้ศึกษาเกี่ยวกับ จำนวนของผู้ที่ได้รับสินเชื่อและมีได้แบ่งชั้นของสินเชื่อ เพื่อทำการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการกระจายสินเชื่อ ไปยังผู้กู้ในพื้นที่ที่ทำการศึกษาดำเนินของสินเชื่อเหล่านั้น นอกจากนี้ขนิษฐามิได้แบ่งสาขาเศรษฐกิจในภูมิภาคที่ทำการศึกษาเพื่อทำการเปรียบเทียบให้เห็นถึงจำนวนสินเชื่อ และจำนวนผู้ได้รับสินเชื่อที่อยู่ในสาขาเศรษฐกิจต่าง ๆ ด้วย

อย่างไรก็ตามกรณีศึกษาทั้งหมดที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ยังไม่ตรงกับกรณีที่ต้องการจะศึกษาผู้นั้นทีเดียว เพราะการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการกระจายสินเชื่อเหล่านั้นมิได้มีการศึกษาในรายละเอียดเกี่ยวกับ การกระจายสินเชื่อให้ผู้กู้ในแต่ละสาขาเศรษฐกิจแบ่งตามชั้นของจำนวนสินเชื่อที่ผู้กู้ต้องการจะกู้ และมีได้พิจารณาถึงจำนวนรายของผู้กู้เปรียบเทียบกับจำนวนเงินที่ผู้กู้ในแต่ละชั้นของสินเชื่อจะได้รับว่าจะเป็นสัดส่วนอย่างไร สินเชื่อมีการกระจายให้ผู้กู้ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอรอบนอกในสาขาเศรษฐกิจเดียวกันนั้นแตกต่างกันหรือไม่

¹⁸ Kanitta M. Mesook, Regional Distribution of Commercial Bank Services in Thailand, Bangkok, 1978.

สำหรับกรณีศึกษาที่เห็นว่าจะอยู่ในแนวใกล้เคียงกันและใช้วิธีการศึกษาอันเดียวกันก็จะเห็นได้จากของ เมธี ครองแก้ว¹⁹ ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ระบบการคลัง โดยรัฐบาลไทย ที่มีผลต่อการกระจายรายได้ของครอบครัวไทย ในปี 2515 โดยได้ใช้วิธีการศึกษาโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์จินี (Gini Coefficient) เพื่อนำมาเปรียบเทียบเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันในการกระจายรายได้ของครอบครัวไทยในช่วงปีที่ทำการศึกษาและได้แบ่งชั้นของรายได้ของครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบจากการจัดเก็บภาษีในภาคต่าง ๆ ของประเทศผลที่ได้จากการศึกษา เมธี ได้ชี้ให้เห็นถึงการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันหรือไม่เท่าเทียมกันโดยใช้เส้นลอเรนซ์ เป็นตัวเปรียบเทียบเส้นแสดงความเท่าเทียมกัน โดยสมบูรณ์ (ทส) ซึ่งเป็นเส้นทะแยงมุมในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสรูปหนึ่ง และการหาค่าสัมประสิทธิ์จินี ก็จะเป็นการคำนวณหาค่าของเนื้อที่อยู่ระหว่างเส้น ทส. กับเส้นลอเรนซ์นี้ ค่าสัมประสิทธิ์จินีที่เข้าใกล้ 0 จะแสดงถึงการกระจายที่มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น และค่าสัมประสิทธิ์จินีที่เข้าใกล้ 1 จะแสดงถึงการกระจายรายได้ที่ไม่เท่าเทียมกันมากขึ้น

ด้วยวิธีการอันเดียวกันกับเมธี จะได้นำมาใช้ศึกษาเปรียบเทียบการหาค่าสัมประสิทธิ์จินี แสดงการกระจายสินเชื่อให้แก่สาขาเศรษฐกิจสาขาต่าง ๆ โดยธนาคารพาณิชย์ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอรอบนอกของจังหวัดเชียงใหม่ในปี 2524, 2528 และ 2529 พร้อมทั้งจะได้ทำการศึกษาพฤติกรรม หลักเกณฑ์ และข้อจำกัดในการได้สินเชื่อ ตลอดจนเปรียบเทียบการกระจายสินเชื่อระหว่างสาขาเศรษฐกิจที่อยู่ในตัวเมือง และอำเภอรอบนอกและระหว่างปีที่ทำการศึกษา ซึ่งใน ส่วนที่จะศึกษาดังกล่าวมาทั้งหมดนี้ยังมีได้มีผู้ทำการศึกษามาก่อน

¹⁹ เมธี ครองแก้ว, รัฐกับช่องว่างทางรายได้ของประชาชน, คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กทม, 2523